

IX.

Betænkning

over

Udkast til Lov om nogle Forandringer i Lovene af 29de December 1857 og 4de Januar 1861 angaaende Fiskeriet i Hiimffjorden.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 20de December 1866.)

Efterat nærværende Lovudkast var overgaaet fra 1ste til 2den Behandling, besluttede Thinget under Lovudkastets 2den Behandling at afbryde denne og nedfatte et Udvalg til at afgive Betænkning over Udkastet.

Den nærmeste Anledning hertil var, at der til et Medlem af Landstinget var blevet indsendt et Andragende, som har været fremlagt paa Thingets Bord, fra endeel Indvaanere i Ribe, hvori man besværede sig over den paatænkte Ophævelse af de saakaldte laasede Bænde paa Strækningen mellem Vøgstør og Hals som et formeentligt Indgreb i lovligt bestaaende Rettigheder. Det forholder sig nu vel saa, at der paa flere Steder i Hiimffjorden, og navnlig fortrinsviis i den nævnte Deel af Fjorden, drives Fiskeri med udelukkende Net — de faste Fiskestader, der ved Skjoder gaae fra Mand til Mand og som „matriculerede Bænde“ svare Afgift til Statskassen, — ligesom der ogsaa i Lovene om Hiimffjordsfiskeriet indholdes flere Bestemmelser, der sigte til at værne om disse Rettigheder. Til Bestemmelserne af denne Art kunne imidlertid ikke henregnes de Forfrister, om hvis Ophævelse her handles. Lovgivningens Bestemmelser om de laasede eller lukkede Bænde, eller med andre Ord Forbudene imod Fiskeri med Nalebaad i visse Dele af Hiimffjorden, ere nemlig ingenlunde

i sin Tid tilblevne af noget særligt Hensyn til de matriculerede Fiskestader, eller overhovedet til Beskyttelse af disse eller hine Rettigheder, men derimod fordi saadanne Forfrister efter de da gjældende Ansuelser antoges at være til Gavn for Fiskeriets Fremme i Almindelighed. Eiendomsforholdene og den dermed forbundne Matriculering af Fiskestaderne, hvilken sidste hidrører allerede fra Aarene før 1688, paavirkedes saaledes ikke ved Forfristerne i Forordningen af 15de December 1750, der, saavidt vides, først indførte de laasede Bænde, og ligeledes lader Ophævelsen af disse Bænde nu Eiendomsforholdene ganske uberrørt. Men naar Andragendet fra Ribe, ligesom et Par andre, der senere i samme Retning ere indkomne, see en truende Fare i Laasningens Ophør, saa turde dette ogsaa for en ikke ringe Deel skyldes Ubejendtskab med den rette Sammenhæng, og navnlig søeвер man i en åabenbar Vildfarelse, naar der gaaes ud fra, at ved Laasningens Ophør Andre end Eierne frit skulde kunne fiske paa selve de matriculerede Fiskestader, Noget, hvorom der selvfølgelig slet ikke er Tale. — Den af Regjeringen foreslaaede Ophævelse træder overhovedet ikke Nogens Net for nær, men afflatter ikkun, saavel for de matriculerede Bænde som i Fjorden udenfor disse, en Indskrænkning i Friheden,